

Bezinning 395: Heer, we vergaan!

Matteus 8,23-27 = weekdagen 13° week dinsdag

Het Woord

Hij stapte in de boot en zijn leerlingen volgden Hem. Plotseling begon het meer enorm te kolken, zodat de boot bijna door de golven werd verzwolgen. Maar Jezus sliep. Ze maakten Hem wakker en riepen: 'Heer, red ons toch, we vergaan!' Hij zei tegen hen: 'Waarom hebben jullie zo weinig moed, kleingelovigen?' Toen stond Hij op en sprak de wind en het water bestraffend toe, en het meer kwam geheel tot rust. De mensen zeiden vol verbazing: 'Wat is dit toch voor iemand, dat zelfs de wind en het water Hem gehoorzamen?'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Met bijzonder weinig woorden zegt Matteus ontzaglijk veel. Dit verhaal is geïnspireerd door de Schrift, meer bepaald het boek Jona. Ook Jona bevindt zich op zee, hij is op weg naar heidenen, het stormt hevig, de opvarenden dreigen te vergaan, hij slaapt en wordt gewekt en de zee bedaart.

De leerlingen krijgen eerst een dikke pluim. Ze stappen met Jezus in de boot. Ze volgen Hem. Met andere woorden: ze geloven in Hem. Meer nog, omdat de zee symbool staat voor de demonen en het Kwaad, gaan ze met Jezus mee op weg naar de heidenen en zelfs in het hart van de wereld van het kwaad. En toch worden ze ook bekritiseerd. Ze zijn bang en hebben een klein geloof. Zo menselijk. Maar dan toch weer positief: ze brengen hun ellende bij Jezus en spreken Hem aan met 'Heer', Jezus' titel uit de liturgie. Ze bidden dus en klampen zich vast aan de Heer.

Laten ook wij even Jezus volgen. Hij gaat de zee op: Hij vlucht het kwade niet, maar gaat ernaar toe, zelfs naar het hart ervan. De golven overspoelen de boot. Alles beeft en siddert. Het is de grote kosmische omwenteling, net als bij zijn dood en verrijzenis (Matteus 27,51-54; 28,2). En Jezus ... Hij slaapt. Dit staat voor zijn sterven en dood. Dan wordt Hij gewekt, opgewekt. Hij staat op uit de dood. Het Kwaad heeft Hem schijnbaar overwonnen. Schijnbaar. Want uiteindelijk overwint Hij het Kwaad, zelfs het grootste Kwaad, de dood. En Hij brengt de grote stilte, de diepe sjalom van God zelf. Sereniteit en kalmte.

Het laatste vers moet een heel eind verder in de tijd gesitueerd worden: aan de overkant, in het gebied van de heidenen. Het zijn namelijk heidenen die blijkbaar het grote gebeuren op de zee

gezien hebben. En ze verwonderen zich en stellen zich de vraag wie Jezus wel is. Ze hebben de eerste stappen naar geloof in Jezus al gezet. Waren ze aanvankelijk een bedreiging, nu blijken ze al direct open te staan voor het grote aanbod van het Goede Nieuws, voor Jezus Christus, die het grote Kwaad overwint en stilte en sjalom brengt.

Het Woord in mijn leven

Wat beschouw ik als het grote Kwaad? Vlucht ik ervan weg? Ga ik er vertrouwwol naartoe? Hoe klein of groot is mijn geloof? Beheerst angst mijn leven? Als het kwaad me overspoelt, bid ik dan tot Jezus Christus? Zie ik in Hem de overwinnaar van dood en kwaad? Bewonder ik Hem?

Bidden met het Woord

Heer,
soms lijkt het
alsof we vergaan.
Natuurrampen, hongersnoden,
oorlog, terreur, verdeeldheid,
haat, en zoveel meer
maken ons bang en angstig.
We klampen ons aan U vast.
Want U bedaart elke storm,
elke beving, elke ramp.
U hebt immers het grote Kwaad,
zelfs de dood overwonnen.
Breng Gods diepe sjalom
aan alle mensen, wereldwijd,
zodat we samenleven in rust,
sereniteit en vreugde,
alle dagen van ons leven. Amen.

© Eric Haelvoet 2015